

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. III. Plura dogmata Augustiniana contraria scientiæ mediæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

§. III.

Plura dogmata Augustiniana contraria scientiæ mediæ.

7. Tandem conclusio nostra probatur diversis dogmatibus D. Augustini scientiæ mediæ oppositis. Et primò Augustiniana efficacia gratiæ est ipsi intrinsicæ, per quam DEUS, *ut velimus, sine nobis operatur*, (prout suo loco dicitur) & per quam primitus *duritia cordis auferretur*: sed hanc efficaciam destruit scientiæ mediæ, quippe per quam gratiæ de se indifferens tantum sortitur efficaciam ex consensu voluntatis prævisio in scientiæ mediæ, ergo est contraria doctrinæ D. Augustini de gratiæ.
8. Unde secundò D. Augustinus primam rationem electionis & discretionis non tantum respectu gloriæ, sed cujuscunque operis boni ultimato refert in solam DEI voluntatem ex illo Apostoli Rom. 8. *Non est volentis, neque currentis, sed miserantis DEI*, ideòque ep. 107. ad Vital. illum, inquit, *nostris orationibus contradicere, qui dicit nos efficere, ut operatio DEI nihil possit in nobis*. Atqui in principiis scientiæ mediæ ultimata ratio discretionis est actualis libertas & consensus arbitrii: nam ante omne decretum in scientiæ mediæ sub conditione gratiæ in istis circumstantiis conferendæ videretur iste potius eidem gratiæ cooperaturus, quam alius in iisdem circumstantiis positus, idque ex propriæ voluntatis libera determinatione: adeoque libera creatæ voluntatis determinatio est ratio unum ab altero secerendi.
9. Unde tertio efficaciam & certitudinem divinæ prædestinationis electivæ ad gloriam Augustinus refert in omnipotentissimam eminentiam divinæ voluntatis, quia, inquit de corrupt. & grat. c. 14. *DEO volenti salvam facere nullum hominis resistit arbitrium: sic enim velle & nolle in volentis & nolentis est potestate, ut divinam voluntatem non impediatur, nec superet potestatem*. Sed in principiis scientiæ mediæ certitudo & efficacia prædestinationis radicatur in ipso libero hominis consensu conditionatè prævisio; ejusque suppositio antecedit omnem divinæ voluntatis determinationem.
10. Quartò. Juxta eundem D. Augustinum l. primùm citato c. 14. *magis habet DEUS in potestate sua voluntates hominum, quam ipsi suas*. contrarium est in scientiæ mediæ, per quam nihil potest DEI voluntas efficaciter operari circa hominem, nisi in quantum prævidit ipsum sub tali adjutorio gratiæ & circumstantiis non operaturum, adeo ut non possit facere illo suæ voluntatis decreto, ut in iisdem circumstantiis positus operetur: sicque prædestinans DEI voluntas potius ab ipsa voluntate humana, quam voluntas humana à DEI voluntate dependet: sicuti Prælati non haberet magis in sua potestate voluntatem subditi, quam ipse suam, si nihil efficaciter posset circa illum disponere, nisi prius explorato ipsius nutu, sive absoluto sive conditionato.
11. Quintò. In scientiæ mediæ potest creatus diffensus conditionatè prævisus impedire divinam voluntatem, ne possit efficaciter imperare consensum: sed hoc repugnat doctrinæ D. Augustini, qui Enchiridii c. 95. dicit, *voluntatem omnipotentis à voluntate hominis impediri non posse*, & c. 96.

inquit: *neque enim veraciter ob aliud vocatur omnipotens, nisi quia, quicquid vult, potest, nec voluntate ejusquam creaturæ voluntatis omnipotentis impeditur effectus*.

Sextò. Juxta S. P. ratio omnis futurationis est voluntas DEI. *non enim futuram est aliquid, nisi quod voluntas DEI habet, ut futurum sit*, loquitur l. cit. contra Faustum: oppositum dicit scientiæ mediæ.

Septimò. D. Augustinus bene concordavit liberum arbitrium cum prædestinatione sine subditio scientiæ mediæ: ad quem tamen finem RR. hanc scientiam unicè judicant necessariam. Antec. quoad primam partem est certum, quia in hunc finem scripsit libros de prædestinatione & bono persev. ejusque sententiam secuta est Ecclesia, ut Hormisdas Papa testatur in epistola ad Possessorem, & Jo. Papa II. in epistola ad Albinum Senatorem. quo ad secundam partem est ipsius Molina in sua concordia præter loca infra citata obiectis: *Neque verò dubio, quin ab Augustino & ceteris PP. unanimi consensu approbata fuisset hæc doctrina de prædestinatione sententia, modòque conciliandi libertatem arbitrii cum divina gratia, si eis proposita fuisset*, & certò nec unum locum proferre possunt Adversarii, in quo D. Augustinus meminerit scientiæ mediæ, cum de liberi arbitrii concordia tractat.

Octavò. D. Augustinus approbat decreta DEI intrinsicè efficaciam ex DEI omnipotentia, & non ex præscientia suam efficaciam (prout Semipelagiani volebant) habentia: hæc evertit scientiæ mediæ.

Nonò. Argumenta, quæ nobis Adversarii objiciunt, sunt illa ipsa, quæ Semipelagiani in epistola D. Prosperi & alibi objiciebant D. Augustino, nempe de Tyriis & Sydoniis, de fatali jugo necessitatis, de frustaneis correptionibus, &c. neque habuissent Semipelagiani, quod ipsi objicerent, si hanc scientiam mediæ scætatis fuisset, ut potest libertati, quam ipsi lædi querebantur, undequeque favorabilem: ergo tantum abest, quòd doctrina scientiæ mediæ sit D. Augustini, ut merito sit dicendum cum Rateo l. p. disp. 8. ne veltigium quidem scientiæ mediæ in doctrina D. Augustini, sed omnia potius contraria reperiri.

§. IV.

Objectiones Solvuntur.

Objic. primò. D. Augustinus de bono per. lever. c. 14. investigans, cur Tyrii crediti essent, si apud ipsos eadem signa fuissent facta, que facta sunt apud Judæos, assignat conditionem ex parte eorum, qui credituri fuissent; nempe dispositionem proprii ingenii. *Ex quo, inquit, apparet, habere quosdam in ipso ingenio divinum naturaliter munus intelligentiæ, quo moveantur ad fidem, si congrua suis mentibus vel audiant verba, vel signa conspiciant*: ergo, infert Amicus, independenter à divino decreto, ex conditione ingenii & naturalis intelligentiæ prævisio fuit congruitas vocationis Tyriorum sub hypothetici signorum & miraculorum.

Responde